

Under hensyn til reglen i § 57 om tilbagebetaling af kæreafgift synes der ikke at være tilstrækkelig grund til at fritage trediemands kæremål for afgift. Der ses heller ikke at kunne gøres forskel på, om kæremål rejses under en offentlig straffesag eller under behandlingen af en borgerlig sag, og ej heller på, om en af parterne eller eventuelt begge parter i en borgerlig sag er fritaget for afgift eller ej. En almindelig afgiftsfritagelse for trediemands kæremål kunne også tænkes at befordre misbrug af kære-instituttet med deraf følgende forhaling og fordyrelse af retssagerne.

Til § 56.

Bestemmelsen er modstykket til § 52 Da det dog er parten, der har anvendt det urigtige retsmiddel, er tilbagebetaling af differenceafgiften ikke gjort obligatorisk, men det afhænger af rettens bestemmelse, om sådan tilbagebetaling skal finde sted. Herved kan der tages hensyn til, om fejltagelsen er undskyldelig.

Til § 57.

Reglen stemmer med praksis. Benytter retten sin beføjelse til at omgøre den påkærede kendelse eller beslutning, vil dette vel normalt indebære, at den kærrende burde have haft medhold, og det synes naturligt at åbne adgang til, at han i så fald kan få den erlagte kæreafgift tilbage. Det samme gælder, såfremt den kærrende helt eller delvis får medhold ved kæremålets afgørelse. Tilbagebetaling er dog ikke obligatorisk, men beror på henholdsvis den omgørende ret eller kæreretens bestemmelse.

Til kapitel 11 (§ 58).

Ny foretagelse og ekstraordinær anke.

De foreslåede regler træder i stedet for retsafgiftslovens § 20. De tager alene sigte på ny foretagelse af en sag eller påanke af en ellers upåankelig dom i henhold til reglerne i retsplejelovens § 423, stk. 1-4, efter tilladelse fra højesteret. Om afgiftsberegningen i tilfælde af genoptagelse af udeblivelsesdomme efter retsplejelovens §§ 372-376 henvises til forslaget § 9 og bemærkningerne hertil. For behandlingen af andragender om højesterets tilladelse i de nævnte tilfælde svares i henhold til retsafgiftslovens § 20 den i samme lovs § 6, jfr. § 7, foreskrevne afgift for borgerlige domssager. Denne afgift foreslås forenklet til en fast afgift på 200 kr.

Den foreslåede bestemmelse omfatter ikke de i retsplejelovens § 423, stk. 5, omhandlede sager vedrørende ny foretagelse og ekstraordinær anke af faderskabssager, jfr. retsplejelovens § 456 r. Efter

§ 51, stk. 1, jfr. § 12, nr. 3, er faderskabssager fritaget for afgift såvel i første instans som i anke.

Til afsnit VI.

Almindelige bestemmelser.

Dette afsnit omhandler bestemmelser, der vedrører alle, eller dog et større antal afgifter. I *kapitel 12* behandles de almindelige regler om afgifternes beregning, afgiftspligtens indtræden og afgifternes indbetaling. I *kapitel 13* er der optaget bestemmelser om klage over afgiftsberegningen. *Kapitel 14* indeholder bestemmelser om udfærdigelse af administrative regler om lovens gennemførelse.

Til kapitel 12.

Afgifternes beregning og indbetaling m. m.

Til § 59.

I den gældende lovgivning findes forskellige bestemmelser om afrunding af den værdi, hvoraf afgifterne beregnes. Efter retsafgiftslovens § 6, stk. 3, skal værdien afrundes til hele tusinder, således at det der er under 500 kr., ikke kommer i betragtning, medens 500 kr. og derover regnes for 1.000 kr. Efter skifteafgiftslovens § 9 og tvangsakkordlovens § 38 skal de afgiftspligtige værdier afrundes til hele eller halve hundreder, således at beløb under 25 kr. bortkastes, og beløb på 25 kr. og derover regnes som 50 kr. Herudover findes ingen afrundingsregler i de gældende afgiftsbestemmelser.

Den i forslaget udformede regel, hvorefter afgifter, der beregnes som en procentdel, afrundes opefter til nærmeste kronebeløb, som er deleligt med 10, vil medføre en regnskabsmæssig lettelse.

Bestemmelsen finder anvendelse ved beregning af:

Afgift efter § 1, der også gælder ved beregning af de tilsvarende afgifter efter §§ 39 og 50, alt for så vidt sagsgenstandens værdi overstiger 3.000 kr., jfr. § 1.

fogedafgift efter § 16, stk. 2,

auktionsafgift efter §§ 22, stk. 2, og 23, stk. 2, og skifteafgift efter § 28 og 29, stk. 2.

Samme afrundingsregel foreslås for de i § 36, stk. 6, nævnte renter.

Til § 60.

Efter reglerne i retsplejelovens §§ 3, 10, 14 og 16 henhører *oppebørsel* af retsafgifter og *aftæggelse af regnskab* herfor ved højesteret, landsretterne og sø- og handelsretten i København under vedkommende justitssekretærs virkekreds, ved underretterne uden for København under vedkommende dommer, og